

Indo-pacyficzna strategia Korei Południowej

Oskar Pietrewicz

Pod koniec ub.r. administracja prezydenta Yoon Suk-yeola opublikowała Strategię na rzecz wolnego, pokojowego i prosperującego Indo-Pacyfiku. Dokument potwierdza dostosowanie podejścia Korei Płd. do regionu do polityki USA. Nie oznacza jednak przyjęcia przez nią konfrontacyjnej postawy wobec Chin. Wynika to z realizacji interesów gospodarczych, które pozostają najistotniejsze w jej polityce zagranicznej. Inklusywny charakter strategii stwarza możliwość pogłębienia współpracy Korei Płd. z państwami UE, np. w sferze bezpieczeństwa morskiego, cybernetycznego i ekonomicznego.

Mimo rosnącej popularności określenia „Indo-Pacyfik”, rozpropagowanego m.in. przez [Japonię](#) i [administrację Donalda Trumpa](#), Korea Płd. nie stosowała go (używała zwrotu „Azja i Pacyfik”), ponieważ przez Chiny jest on uznawany za konfrontacyjny. Unikając tej terminologii, rząd Moon Jae-ina (2017–2022) starał się prowadzić [politykę względnej równowagi](#) między USA – gwarantem bezpieczeństwa a ChRL – największym partnerem gospodarczym. W odniesieniu do szeroko pojętego regionu Korea Płd. realizowała [Nową Politykę Południową](#) – nastawioną przede wszystkim na pogłębienie więzi gospodarczych z państwami Azji Południowo-Wschodniej i Indiami oraz komplementarną z amerykańską strategią „wolnego i otwartego Indo-Pacyfiku”.

Od objęcia urzędu w maju 2022 r. prezydent Yoon Suk-yeol zmienił retorykę i zapowiedział przygotowanie strategii dotyczącej Indo-Pacyfiku, która miała odzwierciedlać pogłębienie współpracy z USA i wolę [wzmocnienia globalnej pozycji](#) Korei Płd. Dodatkową motywacją do przyjęcia indo-pacyficznej strategii było opublikowanie analogicznych dokumentów przez inne państwa (poza USA i Japonią uczyniły to m.in. Australia, [Indie](#), [Francja](#), [Niemcy](#), [Wielka Brytania](#), Holandia, Kanada i Czechy) i organizacje (ASEAN i [UE](#)).

Cele i założenia. Korea Płd. określa siebie w dokumencie mianem „państwa Indo-Pacyfiku”, którego celem jest współtworzenie „wolnego, pokojowego i prosperującego” regionu. Jego stabilność jest kluczowa dla południowokoreańskich interesów, zwłaszcza gospodarczych – w 2022 r. na Indo-Pacyfik przypadało 78% eksportu i 67%

importu Korei Płd., a także 66% wartości jej bezpośrednich inwestycji zagranicznych. Korea Płd. uważa zatem za konieczne reagowanie na zjawiska zagrażające stabilności Indo-Pacyfiku. Uznaje za nie m.in. wyścig zbrojeń (wprost wymienia [rozwój arsenału KRLD](#)), kryzys globalizacji i „rywalizację polityczno-gospodarczo-technologiczną”, nie precyzując jednak, że chodzi o relacje USA z ChRL.

Korea Płd. zamierza współkształtować porządek regionalny, współpracując z innymi państwami i organizacjami (zwłaszcza ASEAN) na zasadach inkluzywności, zaufania i wzajemności. Południowokoreańska strategia nie wyklucza więc kooperacji z żadnym państwem, w tym Chinami. W dokumencie są one określone mianem „kluczowego partnera” na rzecz zapewnienia pokoju i dobrobytu w regionie. Strategia nie wymienia Rosji jako partnera, co odzwierciedla [sojuszniczą solidarność w potępieniu agresji na Ukrainę](#). Nie wspomina też Tajwanu, co świadczy o niechęci do antagonizowania ChRL.

W wymiarze geograficznym Korea Płd. zamierza zaktywizować działania poza swoim bliskim sąsiedztwem, jakim jest Azja Północno-Wschodnia, i zaangażować się w pozostałych subregionach Indo-Pacyfiku – w Azji Południowo-Wschodniej, Azji Południowej, Oceanii i Afryce Wschodniej (na zachodnim wybrzeżu Oceanu Indyjskiego). Zamierza też współpracować z zaangażowanymi w regionie państwami spoza Indo-Pacyfiku, w tym z Europą i Ameryką Łacińską.

Środki i metody. W dokumencie przedstawiono katalog działań, a w kolejnych miesiącach odpowiednie ministerstwa

mają przygotować konkretne plany wdrażania wytycznych strategii. Południowokoreańska aktywność na rzecz „wolnego” Indo-Pacyfiku ma obejmować przede wszystkim współpracę polityczną z *like-minded partners* – niewymienionymi z nazwy państwami dzielącymi takie wartości, jak wolność oraz poszanowanie rządów prawa i praw człowieka. Korea Płd. podkreśla sprzeciw wobec łamania prawa międzynarodowego – agresja Rosji na Ukrainę jest wymieniona jako przykład jawnego pogwałcenia Karty Narodów Zjednoczonych, które negatywnie wpłynęło na bezpieczeństwo i sytuację gospodarczą Indo-Pacyfiku. Stałym elementem polityki Korei Płd. w regionie ma być też promocja praw człowieka.

Dążąc do „pokoju” Indo-Pacyfiku, Korea Płd. ma współpracować w różnych obszarach bezpieczeństwa (m.in. morskiego, cybernetycznego, zdrowotnego) z amerykańskim sojusznikiem i kluczowymi partnerami – zwłaszcza Japonią (w tym w formie trójstronnej z USA), ale też np. Australią, Indiami i europejskimi członkami NATO. Za szczególnie ważne uznano działania na rzecz nieprolifracji, w tym denuklearyzacji Korei Płn., oraz bezpieczeństwa morskiego. Korea Płd. podkreśla konieczność zagwarantowania swobody żeglugi i przelotu na Morzu Południowochińskim oraz pokoju i stabilności w Cieśninie Tajwańskiej. Zapowiada też dalszy swój udział w wielostronnych ćwiczeniach morskich na Pacyfiku, takich jak RIMPAC (pod przewodnictwem USA) i Pacific Dragon (z Australią, Japonią, Kanadą i USA).

Najbardziej rozbudowany jest katalog działań na rzecz „prosperującego” Indo-Pacyfiku. Korea Płd. zamierza rozwijać regionalne powiązania gospodarcze, angażując się w [Strukturę Gospodarczą Indo-Pacyfiku](#) (IPEF), [Regionalne Kompleksowe Partnerstwo Gospodarcze](#) (RCEP) i Forum Gospodarcze Azji i Pacyfiku (APEC). Wyraża też zainteresowanie dołączeniem do [Całościowego i Progresywnego Partnerstwa Transpacyficznego](#) (CPTPP) oraz gotowość zacieśniania trójstronnych formatów (z USA i Japonią oraz z USA i Australią) w celu wzmocnienia odporności łańcuchów dostaw. Zakłada również pogłębienie współpracy, zwłaszcza z USA, UE, Kanadą i Australią, w obszarze nowych technologii, takich jak półprzewodniki, sztuczna inteligencja i biotechnologie. Zapowiada też dalszą kooperację z Quad (Australia, Indie, Japonia, USA) w ramach grup roboczych ds. szczepionek, nowych technologii i klimatu. Oferując państwom Indo-Pacyfiku swoje rozwiązania dotyczące energetyki jądrowej oraz współpracę w zakresie pojazdów elektrycznych i na wodór, Korea Płd. chce przyczynić się do realizacji celów klimatycznych i do poprawy bezpieczeństwa energetycznego w regionie. Zapowiada też zwiększenie pomocy rozwojowej dla państw regionu, zwłaszcza na potrzeby cyfryzacji, i intensyfikację kontaktów międzyludzkich dzięki jeszcze większemu wykorzystaniu [narzędzi soft power](#).

Wnioski i perspektywy. Publikując strategię indo-pacyficzną, Korea Płd. podkreśliła przywiązanie do sojuszu z USA

i współpracy z partnerami, którzy opowiadają się za porządkiem regionalnym opartym na prawie i podzielanych wartościach. Dotychczas najbardziej wymiernym efektem przyjęcia strategii jest intensyfikacja dialogu Korei Płd. z Japonią, który służy zarówno uregulowaniu [sporów historycznych](#), jak i zacieśnieniu współpracy w regionie. Choć dokument jest strategią regionalną, należy go oceniać jako wyraz doktryny [polityki zagranicznej administracji Yoona](#). Mimo koncentracji na problemach bezpieczeństwa dokument potwierdza kluczowe znaczenie kwestii gospodarczych w polityce zagranicznej Korei Płd. Dotyczy to zarówno powodów zaangażowania w regionie, jak i podejmowanych środków. Pod tym względem strategia powiela założenia Nowej Polityki Południowej.

Największym wyzwaniem realizacji strategii będzie polityka wobec Chin. Dokument nie definiuje wprost ChRL jako wyzwania i źródła problemów w regionie, inaczej niż zapisano w [Strategii bezpieczeństwa narodowego USA](#) i w [dokumentach polityki bezpieczeństwa Japonii](#). Mimo przywiązania do prawa międzynarodowego i uniwersalnych wartości Korea Płd. pozostaje niechętna konfrontowaniu się z Chinami z uwagi na silną współzależność gospodarczą. Jej zmniejszeniu nie służą [regulacje amerykańskiej ustawy klimatyczno-inflacyjnej](#), dyskryminujące producentów spoza USA i uderzające m.in. w południowokoreański sektor motoryzacyjny i elektromobilny (Korea Płd., podobnie jak UE, prowadzi negocjacje w sprawie złagodzenia regulacji dla swoich producentów). Choć Korea Płd. będzie dywersyfikować kontakty gospodarcze (zwłaszcza w ASEAN), Chiny pozostaną dla niej kluczowym rynkiem. Będzie to powstrzymywać jej władze przed bardziej stanowczą reakcją na ewentualne naruszenia status quo w [Cieśninie Tajwańskiej](#) czy na Morzu Południowochińskim i łamaniu praw człowieka, np. w Sinciangu.

Deklarując chęć współpracy z jak największą liczbą partnerów, Korea Płd. kładzie nacisk na kooperację z amerykańskimi sojusznikami w regionie, zwłaszcza z Japonią i Australią. Podobieństwo założeń indo-pacyficznych strategii Korei Płd. i UE – w tym przywiązanie do kwestii gospodarczych i zachowania porządku opartego na prawie międzynarodowym – stwarza możliwość pogłębienia kooperacji południowokoreańsko-unijnej w obszarach bezpieczeństwa morskiego, cybernetycznego i ekonomicznego w regionie. Obejmować to może udział we wspólnych ćwiczeniach reagowania na katastrofy naturalne i zwalczania piractwa morskiego, wymianę informacji w sprawie zagrożeń cybernetycznych (z wykorzystaniem [współpracy Korei Płd. z NATO](#)) i koordynację działań w zakresie udzielania pomocy rozwojowej państwom regionu. Większe zainteresowanie Indo-Pacyfikiem nie zmniejszy [zaangażowania Korei Płd. w Europie Środkowej](#) – współpracę gospodarczą i kontrakty zbrojeniowe z Polską państwo to traktuje jak element wzmocnienia swojej globalnej pozycji.